

Kitti¹

és a
Holdfény-mentőakció

★ Nappal kislány. Éjjel macska. Mindig készen a kalandra. ★

Írta: Paula Harrison • Rajzolta: Jenny Løvlie

MÓRA

„Ne hagyd, hogy a félelem visszatartsd!”

Bátrabb vagy, mint hiszed.”

Tarts Kittivel egy **varázslatos** kalandra
a holdfényben!

Kitti ért az állatok nyelvén,
és olyan **szuperképességei** vannak,
mint egy **macskának**.

Ez itt Kitti és a Macskacsapat

Kitti

Kittinek különleges képességei vannak,
de vajon készen áll-e arra, hogy ő is szuperhős legyen,
mint az anyukája?

Szerencsére a Macskacsapat hisz
Kittiben, és megmutatják neki,
hogy benne is egy hős rejlik!

Ribizli

Pici, vörös szőrű kóbor cica, aki
nagyon ragaszkodik Kittihez.

Figaró

Figaró mindig lelkes és ugrásra kész. Úgy ismeri a környéket, mint a saját pracliját.

Zizi

Zizi mindig kiszagolja a bajt, és nagyon élénk a fantáziája!

Mijuki

A szép és okos Mijuki rögtön hívja Kittit, ha baj van.

Jamesnek, Abbynek és Megannek – P. H.

A szüleimnek, akik mindig hagytak szabadon csatangolni.

És Murre-nek, a világ legjobb macskájának. – J. L.

A mű eredeti címe: *Kitty and the Moonlight Rescue*

Text copyright © Paula Harrison, 2019

Illustration copyright © Jenny Løvlie, 2019

Kitty and the Moonlight Rescue was originally published in English in 2019.
This translation is published by arrangement with Oxford University Press.

Fordította: Varró Zsuzsa

Minden jog fenntartva, a kiadvány egészének vagy bármely részének
a kiadó írásos engedélye nélküli sokszorosítása, másolása, egyéb engedélyköteles
felhasználása – beleértve a kiadvány digitalizálását és ily módon történő többszörözését,
nyilvánossághoz közvetítését – szigorúan tilos.

A kiadó könyveit kedvezménnyel megrendelheti webáruházunkban:
www.mora.hu

Hungarian translation © Varró Zsuzsa, 2020

Hungarian edition © Móra Könyvkiadó, 2020

MÓRA KÖNYVKIADÓ

1950 óta családtag

Az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók
és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja

ISBN 978 963 486 572 8

Kiadja a Móra Könyvkiadó Zrt.,
Janikovszky János elnök-vezérigazgató
Felelős szerkesztő: Szlukovényi Katalin
Műszaki vezető: Csereklye Kornélia
E-mail: mora@mora.hu
Honlap: www.mora.hu

Alföldi Nyomda Zrt., Debrecen
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató

magyar
nyomdaipari termék
NYOMDA- ÉS PÁPIRPARI SZÖVETÉS

Kitti

és a
Holdfény-mentőakció

Móra Könyvkiadó

1. fejezet

Kitti beviharzott a szülei hálósobájába. Könnyedén szökdécselt, akár egy macska. A csíkos pizsamája volt rajta, sötét haja futás közben csak úgy lobogott az arca körül. Egy tigrisbukfencel egyenesen az ágy közepén landolt.

Az anyukája rámosolygott.

– Lassíts, Kittikém! Mindjárt men-
ned kell lefeküdni. Nem vagy még ál-
mos?

– Nem, egyáltalán nem vagyok fáradt! – Kitti figyelte, ahogy az anyukája elővesz egy fényes, testhezálló szuperhősruhát a szekrényből, és belebújik.

Kitti családja különleges titkot őrzött. Az anyukájának olyan superképességei voltak, mint egy macskának, és minden este kalandozni ment, hogy segítsen a bajbajutottakon. Látott a sötétben, tudott falra mászni, és tökéletesen egyensúlyozott a háztetőkön. Superérzékei mindig megsúgták neki, ha baj történt a közelben. És ami a legjobb az egészben,

A row of four stars at the top of the page: two white and two orange.

tudott beszélni a macskákkal, és ők megosztották vele minden titkukat!

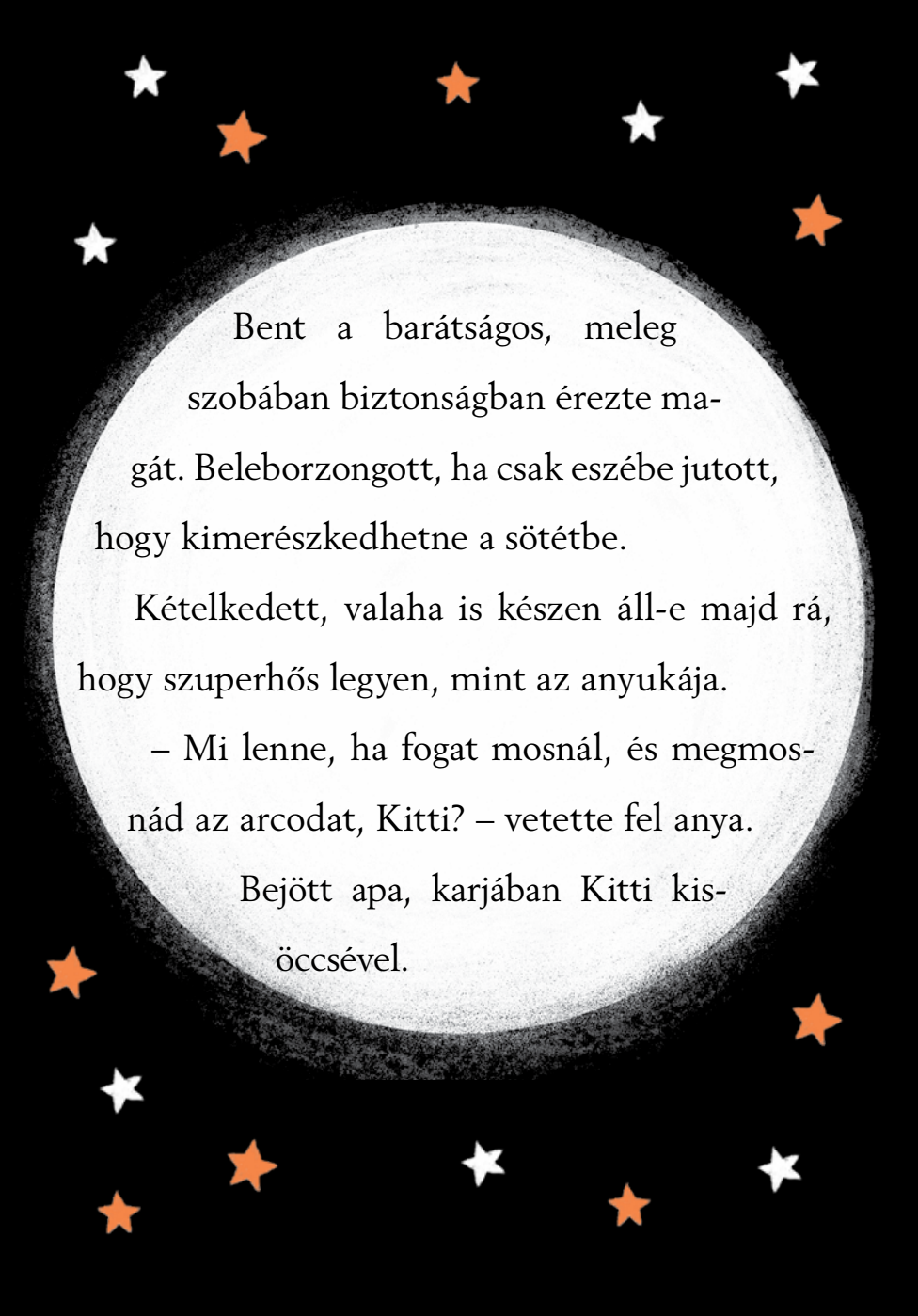
A single orange star on the left side of the first paragraph.

Kitti arra vágyott, hogy egyszer majd ő is szuperhős legyen, akárcsak az anyukája. Nagyon szeretett mentőakciókat játszani a cicaruhájában, amit az apukája készített neki. Az ablakpárkányról el tudott ugrani egészen az ágyig, anélkül hogy közben a lába leért volna a földre.

A single white star on the left side of the second paragraph.A single white star on the right side of the second paragraph.A single orange star on the left side of the second paragraph.A single orange star on the right side of the second paragraph.

De amikor esténként kinézett az ablakon, szuper éjszakai látásával rengeteg rejtelmes árnyékot vett észre, és annyi fura kis nesz volt odakint.

A single orange star on the right side of the third paragraph.A single white star on the right side of the third paragraph.A single orange star on the left side of the third paragraph.A single white star on the bottom center of the page.A single orange star on the bottom right of the page.A single orange star on the bottom left of the page.A single orange star on the bottom center-left of the page.

Bent a barátságos, meleg
szobában biztonságban érezte ma-
gát. Beleborzongott, ha csak eszébe jutott,
hogy kimerészkedhetne a sötétbe.

Kétkedett, valaha is készen áll-e majd rá,
hogy szuperhős legyen, mint az anyukája.

– Mi lenne, ha fogat mosnál, és megmos-
nád az arcodat, Kitti? – vetette fel anya.

Bejött apa, karjában Kitti kis-
öccsével.

– Neked is fogat kéne mosnod, Micó.
Keressük meg a fogkefédet!

Kitti elindult utánuk a fürdőszobába, de Micó közben kacagva eliramodott, mint a szél.

Anya elkapta, és visszahozta a mosdóhoz.

– Legyél jó kisfiú, Micó, és fogadj szót apának! – Belenézett a tükörbe, és megigazította szuperhősálarcát. – Kezd késő lenni! Most már tényleg mennem kell.

– Indulás előtt nem olvasol nekem esti mesét? – kérlelte Kitti.

– Sajnálom, kicsim. – Anya pusztít
nyomott Kitti homlokára. – Talán holnap.

– Majd én olvasok neked, Kitti –
mondta apa.

Kitti lehorgasztotta a fejét. Tudta, hogy szuperhősnek lenni fontos dolog, de azt kívánta, bárcsak anyja ne tűnne el otthonról esténként.

– Én azt akarom, hogy anyja takargasson be! Szeretek vele beszélgetni elalvás előtt.

– És ha most beszélgetnénk egy kicsit?

Anyja bekísérte Kittit a szobájába, és leültek egymás mellé az ablak alatti kuckóban. Odakint már sötétedett, és fényesen kelt fel a telihold a háztetők fölött. Egy bagoly huhogott a távolban.

– Ha valakinek szuperképességei vannak, az nagyon különleges adottság – magyarázta anya Kitti haját simogatva. – Egy ilyen estén, amikor feljön a hold, érzed a varázslatot a levegőben. És akkor tudod, hogy ez a megfelelő idő a kalandra.

Kitti kinézett a sötétedő égre, és megborzongott. A narancssárga fényű utcai lámpák sorra kigyúltak, de minden sarokon furcsa árnyak ólálkodtak.

– Odakint minden olyan félelmetesnek tűnik! Nem hiszem, hogy én valaha is képes leszek rá, hogy szuperhős legyek, és kimenjek a sötétbe, mint te.

Anya szorosan magához ölelte.

– Az lehetsz, ami csak akarsz. De ne
hagyd, hogy a félelem visszatartson! Bátorabb vagy, mint hiszed.

Kitti hozzábújt.

– Majd megpróbálok bátor lenni! Csak olyan jó lenne, ha nem kéne elmenned!

– Tudom, de vannak, akiknek szükségére lehet a segítségemre. Holnap majd csinállok palacsintát reggelire, és mindent elmesélek. – Anya rámosolygott Kittire, és adott neki egy puszit. – Aludj jól, kicsim! Ne feledd, mindig itt leszek a közelben!

Kitti visszamosolygott rá.

– Jó éjt, anya. – Figyelte, ahogy az anyukája kimászik az ablakon, végigszalad a háztetőn, és eltűnik a sötétben.

Apa olvasott Kittinek egy mesét. Aztán a kislány bepackolódott az ágyába, és az orráig húzta a takarót. Finom meleg volt az ágyban, de Kittinek még nem akaródzott elaludni. Az oldalára fordult, és kibámult az ablakon.

A hold már magasan járt a fekete égbolton, és árnyékok rebbentek meg itt-ott a háztetőkön. Az ablakon túl susogott a szél, és Kitti szíve gyorsabban

kezdett verni. Felkapcsolta a kislámpát,
és kilesett a takarója fölé. Nincs mitől
félni, nyugtatgatta magát.

Anya szavai jártak a fejében: Ne hagyd, hogy a félelem visszatartson! Bátorabb vagy, mint hiszed. Lehet, hogy felkéné vennie a cicaöltözékét, hátha attól bátrabbnak érzi magát?

Kiugrott az ágyból, és belebújt a szuperhősruhája. Aztán a vállára kanyarította a fekete selyemköpenyt, és gondosan megkötötte a nyakán a szalagot. Legvégül föltette a cicafarkat és a bársonyos cicafület, aztán megpördült, hogy megnézzze magát a tükörben. Tökéletes pördülés volt, fellibbent mögötte a kö-

peny. Nagyon tetszett magának a cicajel-
mezben, és egy icipicit tényleg bátrabb-
nak is érezte magát tőle.

Egyszer csak valami kaparászást
hallott az ablak felől. A kislány riadtan

fordult a hang irányába. A kaparászás hangosabb lett, majd éles nyávogás hallatszott. Kitti összerezsent. Odszaladt az ablakhoz, és kikémlelt a sötétbe.

Egy fényes szőrű, fehér pofájú és fehér mancsú, fekete kandúr várakozott az ablakpárkányon. Kitti kinyitotta az ablakot, a macska pedig a farkát megbillentve egyetlen ugrással a szobában termett.

– Jó estét! A nevem Figaró. – A kandúr lesimított.

ta koromfekete bajuszát. – Sürgősen beszélnem kell édesanyáddal.

Kitti dermedten bámult a macskára, egy pillanatra a szívverése is elállt. Tényleg érti, amit ez a kandúr beszél?

– Szia, Kitti vagyok – sikerült végre kinyögnie.

– Nagyon örvendek! – Figaró színpadiasan meghajolt. – Kérlek, vigyél az édesanyádhoz, Kitti. Vészhelyzet van, muszáj segítenie!

Kitti gyomra mintha bukfencet vett volna. Csakugyan értette a macskát.

– Nagyon sajnálom, de az anyukám
nincs itthon. Nemrég ment el.

Figaró a szája elé kapta a mancsát.

– Ez borzasztó... de várjunk csak! –
Kitti cicajelmezére nézett. – Te is szu-
perhős vagy, úgyhogy te is megment-
hetsz minket ettől a szörnyűségtől!

– Jaj, én igazán nem... – hebegte Kitti.
– Azt se tudom, mit kellene tennem!

– De hát szuper-
hős vagy – erősködött Figaró.
– Ki segít rajtunk, ha nem te?

Kitti idegesen nézett fel a fekete éjszakai égre. Csak játékból vette fel a jelmezt, de ez a macska most azt hiszi, hogy igazi szuperhős. Hogy mondhatná meg neki, hogy ki sem mer menni a sötétbe?

2. fejezet

Kitti nyugtalanul pillantott ki az éjszakába. A gondolattól, hogy kimerészkedjen oda, remegni kezdett a gyomra, de hogy magyarázza ezt el Figarónak? A kandúr azt várja tőle, hogy bátor szuperhősként viselkedjen.

– Mi történt? – kérdezte végül a kislány. – Megsérült valaki?

Figaró felugrott Kitti ágyára, és türelmetlenül mozgatta ide-oda a farkát.

– Valami rettenetes hang jön az óratoronyból, és a környékbeli állatok na-

gyon zaklatottak. Fogalmunk sincs, mi kelti ezt a szörnyűséges lármát. Segítened kell!

Kitti kidugta a fejét az ablakon, és csodálkozva tapasztalta, hogy szuperhallása azonnal bekapcsolt. Az óratorony messze volt a házuktól, mégis hallotta a rettenetes, átható vonítást. A kislánynak végigfutott tőle a hátán a hideg.

– Az óratorony nagyon magas, és túl síkosak a falai, mi nem tudunk felmászni rajta. Nagy a riadalom a háztetőkön ma éjjel, Kitti, szükségünk van a segítségedre.

Kittinek összerándult a gyomra. Bármi lehet ez a hang! Tényleg oda akar menni, hogy megtudja, mi az?

Figaró fürgén leugrott az ágyról. Két mancsát a kislány térdére tette, és nagyon komolyan nézett rá.

– Kérlek, Kitti! Szükségünk van rád.

Kitti nyelt egyet. Tényleg szeretett volna segíteni, és az is ott motoszkált benne, hogy most végre kipróbálhatná, milyen egy valódi kaland. Nagy levegőt vett.

– Elmegyek veled az óratoronyhoz, ha mutatod az utat.

Figarónak még a bajsza is felfelé kunkorodott örömében.

– Köszönöm, Kitti! A város minden macskája hálás lesz neked. – Az ablakhoz szökkent, fehér mancsa megvillant. – Gyere utánam, máris odaviszlek.

Kitti belebújt a narancssárga surranójába. Csak úgy kalapált a szíve, miközben felkapaszkodott az ablakpárkányra. Felhők jöttek, hogy eltakarják a fényes teliholdat, és a sötétség még sűrűbbé vált. Volt egy pillanat, amikor Kitti majdnem visszafordult. De aztán nagy

levegőt vett, és átmászott az ablakpárkányon, ki az ablakon. A háztetőn egyensúlyozott, közben hevesen vert a szíve.

Az árnyékok mintha feléje nyúltak volna. Kitti elfojtotta a borzongását, és körülnézett, próbált ismerős helyeket keresni. Az ott a sarkon Hugó bácsi boltja képeslapokkal és magazinokkal a kirakatban. Mögötte kezdődik a park magas fáival és a kacsausztatóval. Az óratorony egészen kicsinek tűnt a távolban.

Valami széles szárnyú élőlény suhant
el mellettük rettenetes vijjogással. Kitti
megdermedt – a lélegzete is elállt.

– Ne félj, ez csak egy kuvik – nyug-
tatta meg Figaró, és közben már futott is
tovább előre a háztetőn.

Kitti moccanni se bírt. Belekapasz-
kodott a kémény peremébe; a téglákat
nagyon érdesnek érezte a keze alatt. Már
majdnem bevallotta Figarónak az iga-

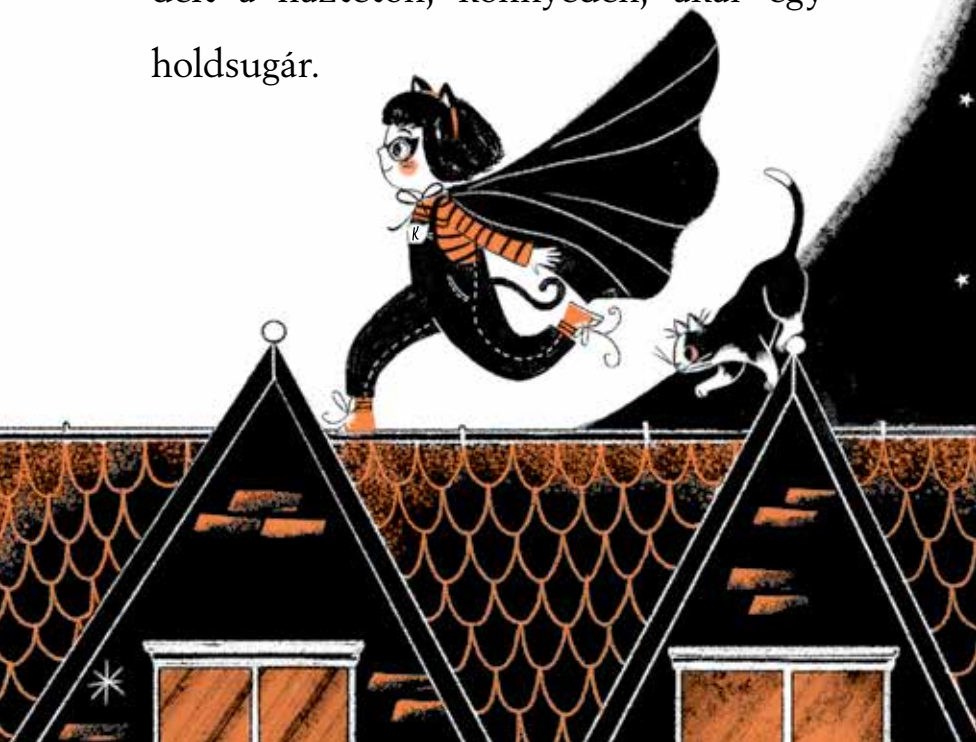
zat – hogy valójában nem is szuperhős –,
amikor a hold kibukkant a felhők mögül.

Holdfény áradt szét a háztetőkön, és ettől
minden szelíddé és ezüstössé változott.
Kitti hirtelen megérezte, hogy varázsla-
tos szuperképességei bizseregni kezdenek
benne a feje búbjától a lábujja hegyéig.
Hunyorított, és a szeme átállt az éjsza-
kai látásra. Aztán fülelni kezdett, és azt
vette észre, hogy rengeteg apró éjszakai

neszt képes megkülönböztetni a bogarak ciripelésétől a lombok között fújó szél susogásáig.

Kitti elengedte a kéményt, és azonnal működésbe lépett a szuper-egyensúlyérzéke. Fantasztikus volt! Végigszökdelt a háztetőn, könnyedén, akár egy holdsugár.

– Gyerünk, erre! – kiáltotta Figaró,
miközben az egyik tetőről átugrott egy
másikra.

Kitti is játszva átugrott utána. Az-
tán megpróbálkozott egy szaltóval.
Amikor kecsesen földet ért, Figa-

ró hátranézett, és helyeslően bólintott.
Kitti elmosolyodott.

Megfordult a szél, és az óratorony
felől jövő borzalmas vonítás hangosabbá
vált.

Figaró a fejét csóválta.

– Egyre rosszabb. Sietnünk kell!

Végigfutottak a következő háztetőn.
Aztán Figaró egyszer csak megtorpant,
és megvakarta a fülét.

– Ez nem fog menni! Túl messze van,
hogy átugorjunk.

Kitti kióvakodott egy keskeny ablak-
párkányra.

– Azt hiszem, itt átjuthatunk. – Fel-
mászott az ereszcsonatán, és végigsza-
ladt egy sor kémény előtt.

Valami különös alak mozdult meg
a szemközti háztetőn. Teljesen úgy né-
zett ki, mint egy kétfejű szörnyeteg.
Biztos csak egy árnyék, biztatta magát
a kislány. Ne feledd: bátrabb vagy, mint
hiszed. Amikor ismét odanézett, látta,
hogy tényleg csak egy fura alakú fa ár-
nyéka volt az.

Behajlította a térdét, hogy átugorjon
a szemközti háztetőre.

– Segítség! – kiáltotta
ekkor egy hangocska. – Segít-
sen valaki!

Kitti a szuperhallásával
ráközelített.

– Várj, Figaró! Valaki baj-
ban van. Azt hiszem, a park-
ból jön a hang. – Lemá-
szott az ereszcsontról,
és a park bejáratához szaladt.

– Egek! – Figaró fújt egyet,
amikor földet ért. – Micsoda
szörnyű éjszaka ez a mai!

Kitti és Figaró maguk mögött hagyták a városi utcákat, és végigrohantak a parkot átszelő kanyargós ösvényen. A sötétség úgy borult rájuk, mint egy takaró, és valami motozott az aljnövényzetben. Kitti nyelt egyet. Nagyon sötét volt itt, az utcai lámpáktól és a házaktól távol.

Az ösvény kettéágazott. Kitti tétozva megállt, ismét fülelt, hallja-e a kiáltást.

– Én erre keresem – intett Figaró az egyik mancsával, majd eltűnt a tó irányába.

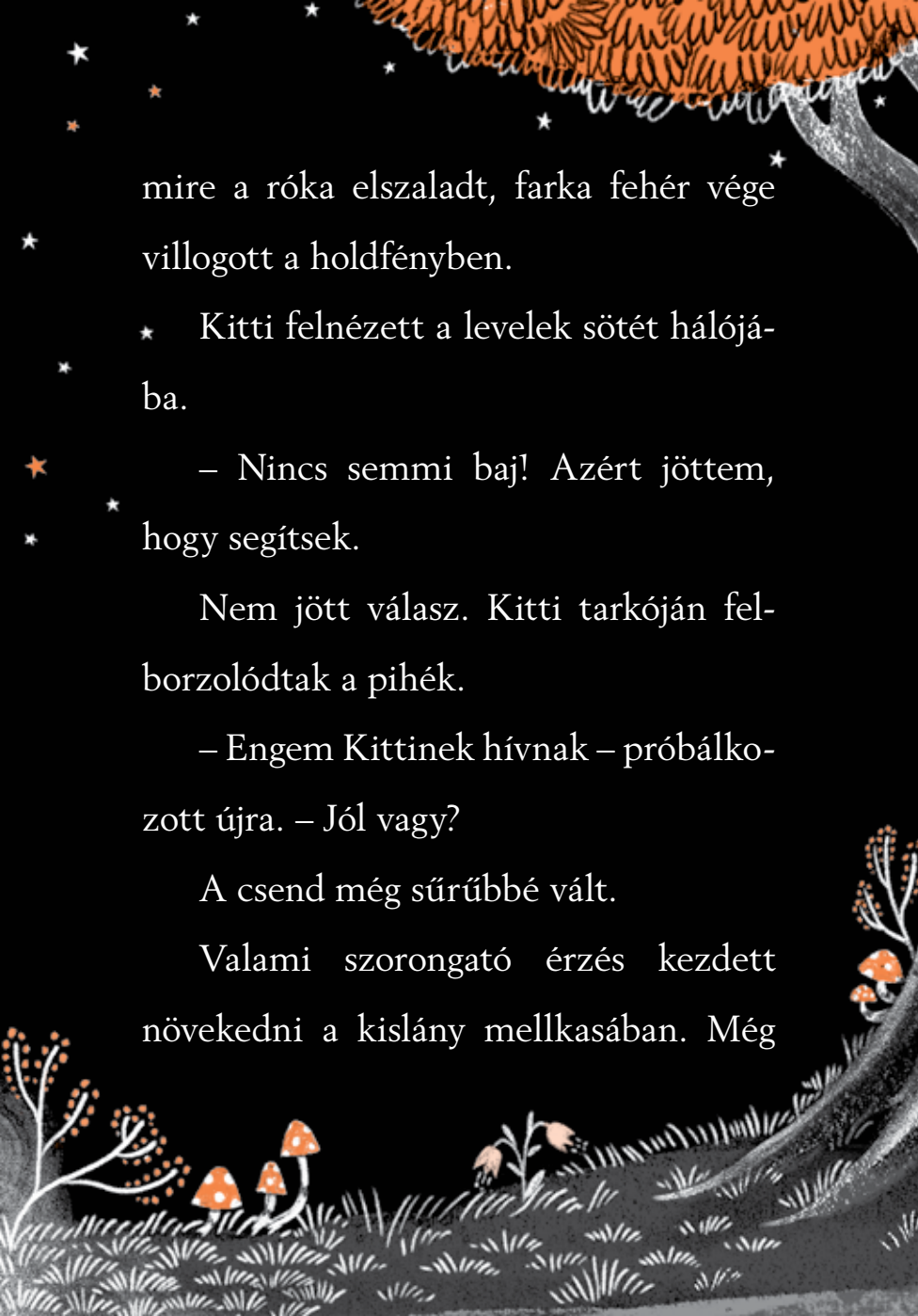

Kitti a másik ösvényen indult el, éjszakai látása kiélesedett. Ahogy sietve befordult egy kanyarban, a szeme sarkából meglátott egy vörösés bundát. Egy róka – a farka vége fehér – állt lesben egy fa alatt. Fekete orrát fölemelve Kitti felé fordult, és beleszimatolt a levegőbe. A kislány hátrált egy kicsit. A rókának élesen megvillant a szeme.

– Segítség! – kiáltotta a hangocska a fenti ágak közül.

Kitti szíve hevesen dobogott. Valaki bajban van odafent a fán! Előrerontott,

mire a róka elszaladt, farka fehér vége
villogott a holdfényben.

Kitti felnézett a levelek sötét hálójá-
ba.

– Nincs semmi baj! Azért jöttem,
hogyan segítek.

Nem jött válasz. Kitti tarkóján fel-
borzolódtak a pihék.

– Engem Kittinek hívnak – próbálko-
zott újra. – Jól vagy?

A csend még sűrűbbé vált.

Valami szorongató érzés kezdett
növekedni a kislány mellkasában. Még

szuperéleslátása sem tudott áthatolni a levelek kusza szövényén. Ki van odafent, és miért nem válaszol neki?

Hirtelen mintha az egész park megtelt volna zizegéssel és susogással. Kitti nagyot nyelt. Csak egy módon tudja ki deríteni, ki kiabált segítségért. Keresett egy helyet a sötétben, ahol megvethette a lábát, majd felhúzta magát a legalsó fára, és mászni kezdett fölfelé.